

Kulturministeriet
Udkast

J.nr. 2004-8113

19. januar 2005

Forslag

til

Lov om ændring af ophavsretsloven (Tekniske foranstaltninger og revision af blankbåndsordningen)

§ 1

I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 6. juli 2005, som ændret ved lov nr. 1402 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 40 affattes således:

”§ 40. Vederlaget udgør for 2006 pr. minut spilletid for analoge lydbånd 0,0603 kr. og for analoge videobånd 0,0893 kr.

Stk. 2. Vederlaget udgør for 2006 for digitale lydmedier 1,88 kr. pr. stk., for digitale billedmedier 3 kr. pr. stk. og for digitale hukommelseskort 4,28 kr. pr. stk.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte vederlag reguleres fra 2007 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.”

2. I § 67, *stk. 2*, ændres ”34, 47” til: ”34, 39-47”.

3. I § 69, *stk. 3*, ændres ”§§ 28 og 31-33” til: ”§§ 28, 31-33 og 39-46”.

4. § 89, *stk. 3*, ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Den gældende ophavsretslov er fra 1995 og er ændret flere gange, senest ved lov nr. 1402 af 21. december 2005.

Ved lov nr. 1051 af 17. december 2002 indførtes reglerne om forbud mod omgåelse af tekniske foranstaltninger m.v. (kopispærringer). Samtidig indførtes en revisionsklausul, hvorefter forslag til revision af disse regler skal fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2005-06.

Ved lov nr. 997 af 9. december 2003 ændredes reglerne om vederlag for eksemplarfremsættelse til privat brug – den såkaldte blankbåndsortning. Der blev også i den forbindelse indført en revisionsklausul, hvorefter ordningen skal revideres samtidig med revisionen af reglerne om tekniske foranstaltninger m.v., dvs. senest i folketingsåret 2005-06.

Det fremgår endvidere af aftale om finansloven for 2006, at parterne er enige om at nedsætte afgiften på blanke dvd'er efter drøftelse med de involverede parter.

Hovedformålet med dette lovforslag er at opfylde de nævnte revisionsbestemmelser og finanslovsaftalens punkt om blanke dvd'er. Herudover har lovforslaget til formål at inddrage billedoptagelser og radio- og fjernsynsudsendelser i blankbåndsortningen.

Loven foreligger i sin nuværende skikkelse som lovbekendtgørelse nr. 725 af 6. juli 2005 som ændret ved lov nr. 1402 af 21. december 2005. En oversigt over de bestemmelser i den gældende lov, som berøres af lovforslaget, følger som *bilag 1*.

2. *Ophævelse af revisionsbestemmelsen vedrørende tekniske foranstaltninger m.v.*

2.1. *Gældende ret*

Det følger af ophavsretslovens § 89, stk. 3, at forslag til revision af §§ 75 c og 75 d, skal fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2005-06.

§ 75 c beskytter tekniske foranstaltninger m.v., hvilket typisk vil sige kopispæringer på henholdsvis fysiske cd'er og dvd-film m.v. Reglen indeholder et forbud mod omgåelse af kopispæringer med henblik på kopiering samt et forbud mod fremstilling og omsætning m.v. af hjælpemidler, der kan bruges til omgåelse.

§ 75 d regulerer forholdet mellem beskyttelsen af de tekniske foranstaltninger på fysiske produkter og visse undtagelser fra rettighedshavernes enerettigheder. Det følger af bestemmelsens stk. 1, at Ophavsretslicensnævnet på begæring kan pålægge rettighedshavere, som har anvendt kopispæringer i forhold til deres produkter, at muliggøre kopiering af disse produkter i henhold til visse undtagelsesbestemmelser, fx undtagelser til fordel for syns- og hørehandicappede, undervisningsinstitutioner og biblioteker. Efter § 75 d, stk. 2, finder bestemmelsen i stk. 1 kun anvendelse, i det omfang rettighedshaveren ikke ved frivillige foranstaltninger har sikret, at brugeren uanset anvendelsen af kopispæringer kan drage fordel af de nævnte undtagelsesbestemmelser. Ordningen omfatter ikke bestemmelsen i § 12 om privatkopiering.

2.2. *Baggrunden for forslaget*

Reglerne om tekniske foranstaltninger blev indført i december 2002 for at gennemføre art. 6 i direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (herefter: infosoc-direktivet). Der var tale om regler af en ny karakter i forhold til de traditionelle ophavsretsregler. Samtidig havde man endnu ikke overblik over anvendelsen af de tekniske foranstaltninger.

Desuden skulle Kommissionen i henhold til infosoc-direktivets art. 12, stk. 1, senest den 22. december 2004 fremlægge en rapport om direktivets anvendelse. For så vidt angår art. 6 om retlig beskyttelse af tekniske foranstaltninger skulle Kommissionen specielt undersøge, om disse regler giver et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, og om handlinger, der er lovlige, påvirkes negativt af anvendelsen af effektive tekniske foranstaltninger. Om nødvendigt skulle Kommissionen fremsætte forslag til ændringer af direktivet.

Dette var baggrunden for, at det under Folketingets behandling af lovforslaget til gennemførelse af infosoc-direktivet blev besluttet, at kulturministeren skulle følge udviklingen på området med henblik på at tage bestemmelserne i §§ 75 c og 75 d op til revision senest i folketingsåret 2005-06. Særligt om

bestemmelsen i § 75 d, stk. 2, fremgår det af lovbemærkningerne, at Kulturministeriet nøje vil følge udviklingen med henblik på at konstatere, om de fornødne aftaler indgås, således at tekniske spæringer ikke stiller sig hindrende i vejen for udnyttelsen i henhold til de i § 75 d, stk. 1, nævnte undtagelsesbestemmelser. Revisionsklausulen indebærer, at det skal vurderes, om der er behov for at ændre reglerne på baggrund af de indhøstede erfaringer i Danmark og EU, ikke mindst på baggrund af den nævnte rapport fra Kommissionen.

Kulturministeriet afholdt den 23. marts 2005 en konference til evaluering af bl.a. reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger.

I den forbindelse støttede rettighedshaverne de gældende regler. Rettighedshaverne mener ikke, det bør være lovligt at omgå tekniske foranstaltninger med henblik på privatkopiering. De oplyste, at anvendelsen af kopispæringer på cd'er er faldende og i øvrigt ikke særlig udbredt; 17% af pladeselskaberne har tidligere anvendt kopispæringer, men er ophørt hermed; 91% af pladeselskaberne bruger ikke kopispæringer i dag. Rettighedshaverne oplyste desuden, at de kopispæringer, som *har* været anvendt på cd'er siden 2002, ikke har givet anledning til problemer for forbrugerne.

Efter konferencen har IFPI Danmark, hvis medlemmer repræsenterer rettighederne til ca. 95 % af alle udgivne lydoptagelser i Danmark, oplyst, at deres samlede brug af kopispæringer på fysiske produkter er under 15 %. IFPI Danmark har desuden oplyst, at de anbefaler deres medlemmer at indrette eventuelle fremtidige kopispæringer således, at de i videst muligt omfang giver brugerne mulighed for at fremstille enkelte kopier til personligt brug.

På konferencen blev det af Digital Forbruger Danmark og IT-Politisk forening anført, at beskyttelsen af kopispæringerne er problematisk, fordi rettighedshaverne dermed kan styre brugen af lovligt erhvervede værker. Fx er det uheldigt, at der ikke kan foretages privat sikkerhedskopiering. Dette er et synspunkt, der deles af Forbrugerrådet. Styringen indebærer desuden, at forbrugerne ikke frit kan vælge afspiller, hvilket svækker konkurrencen på markedet. Digital Forbruger Danmark og IT-Politisk forening mener, at reglerne bør ændres, således at det bliver tilladt at fremstille et begrænset antal kopier af lovligt erhvervede værker til brug inden for privatsfæren på afspillere efter frit valg.

Videnskabsministeriet anførte, at tekniske foranstaltninger ikke må føre til, at forbrugerne ikke kan flytte digitalt indhold fra en afspiller til en anden. Derfor er det nødvendigt, at branchen udvikler fælles standarder. Inkompatibilitet og manglende interoperabilitet mellem tekniske foranstaltninger bør resultere i, at forbrugerne sikres ret til selv at skabe interoperabilitet, så indhold kan benyttes på forskellige afspillere. Det er Videnskabsministeriets vurdering, at tekniske foranstaltninger benyttes i stigende omfang på markedet for salg af online-musik, og at stigningen vil fortsætte. Kopispærringssystemerne vil dog i en længere periode fremover være inkompatible med manglende interoperabilitet til følge.

En arbejdsgruppe under Teknologirådet har i efteråret 2005 afgivet en rapport med titlen: *Digitale rettigheder i informationssamfundet – muligheder og udfordringer for borgernes adgang til information*. Arbejdsgruppen har bl.a. anbefalet, at Folketinget i forbindelse med revisionen af ophavsretslovens §§ 75 c og 75 d overvejer, om det er ønskeligt at påvirke udviklingen af de tekniske foranstaltninger i retning af en standardisering, og om der skal stilles visse krav til de tekniske foranstaltninger, der anvendes af offentlige informationsudbydere.

2.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det er Kulturministeriets indtryk, at den danske gennemførelse af infosoc-direktivets art. 6 ikke har givet anledning til særlige problemer; der har fx så vidt vides ikke været retssager om anvendelsen af reglerne her i landet. Heller ikke Ophavsretslicensnævnet har behandlet sager efter bestemmelsen i ophavsretslovens § 75 d. Fraværet af sager indikerer, at der ikke er alvorlige tvister på området. Kulturministeriet har desuden ikke modtaget oplysninger om, at tekniske foranstaltninger skulle have hindret udnyttelse i henhold til nogen af de i § 75 d, stk. 1, nævnte undtagelsesbestemmelser. Kulturministeriet må således være af den opfattelse, at hverken rettighedshavere eller forbrugere har særlige problemer med den danske gennemførelse af infosoc-direktivets art. 6.

Kulturministeriet har overvejet forbrugernes forslag om en ret til at omgå tekniske foranstaltninger med henblik på fremstilling af et begrænset antal kopier af lovligt erhvervede værker til personlig brug på afspillere efter eget valg.

Det følger af infosoc-direktivets art. 6, stk. 1, at medlemsstaterne skal indføre en retlig beskyttelse mod omgåelse af tekniske foranstaltninger. Det betyder, at der ikke kan indføres en umiddelbar ret til omgåelse af tekniske foranstaltninger med henblik på fremstilling af kopier til personlig brug. Direktivet hindrer dog ikke, jf. art. 6, stk. 4, 2. afsnit, at bestemmelsen i ophavsretslovens § 75 d udvides til også at omfatte kopiering til personlig brug. I så fald vil Ophavsretslicensnævnet skulle tillægges kompetence til på begæring at pålægge rettighedshaverne at stille deres cd'er og dvd'er m.v. ubeskyttet til rådighed for kopiering til personlig brug.

I forbindelse med indførelsen af § 75 d i 2002 overvejede Kulturministeriet, om bestemmelsen skulle omfatte kopiering til personlig brug. Overvejslen blev beskrevet på følgende måde i lovbemærkningerne:

”Bestemmelsen i § 75 d gælder ikke for undtagelsen i ophavsretslovens § 12 om kopiering til privat brug. Efter direktivets art. 6, stk. 4, jf. betragtning nr. 52, er medlemsstaterne ikke forpligtede til at gennemføre foranstaltninger i forhold til rettighedshaverne, når det gælder undtagelsen om kopiering til privat brug.

Kulturministeriet har overvejet, om Ophavsretslicensnævnet også for så vidt angår undtagelsen i lovens § 12 om kopiering til privat brug skulle tillægges kompetence til at give rettighedshaverne et pålæg om at stille deres værker og andre frembringelser m.v. til rådighed for privatpersoner. Det forventes, at rettighedshaverne i fremtiden i vid udstrækning vil gøre brug af tekniske beskyttelsesforanstaltninger til at beskytte deres værker og frembringelser

mod uautoriseret kopiering m.v. Formålet med infoc-direktivets art. 6 er at tilskynde rettighedshaverne til at anvende tekniske løsninger, som kan dæmme op for kopieringen af digitale værker. Dette formål vil efter Kulturministeriets opfattelse ikke blive opfyldt, hvis rettighedshaverne generelt kan blive pålagt at fjerne kopispæringer fra deres værker. Muligheden for, at rettighedshaverne kan blive pålagt at stille eksemplarer af værker og frembringelser i digital form til rådighed for enhver privatperson, som ønsker at fremstille en digital kopi til sig selv, ville underminere markedet samt forhindre kontrol med den ulovlige digitale kopiering. Muligheden for en tvangsmæssig løsning ville samtidig virke som en hæmsko for udbredelsen af anvendelsen af tekniske foranstaltninger. På denne baggrund finder Kulturministeriet, at der er afgørende hensyn, som taler imod et forslag af denne art.”

Kulturministeriet har genovervejet en udvidelse af ophavsretslovens § 75 d til at omfatte kopiering til personlig brug. Formålet med infoc-direktivets art. 6 er at tilskynde rettighedshaverne til at anvende tekniske løsninger, som kan dæmme op for den ulovlige kopiering af digitale værker. Dette formål vil efter Kulturministeriets opfattelse ikke blive opfyldt, hvis rettighedshaverne generelt kunne blive pålagt at fjerne kopispæringer fra deres værker og stille dem til rådighed for enhver privatperson, som ønsker at fremstille en digital kopi til sig selv. På denne baggrund finder Kulturministeriet fortsat, at der er afgørende hensyn, som taler imod et forslag af denne art.

I Kulturudvalgets betænkning af 21. november 2002 over lovforslaget til gennemførelse af infoc-direktivet blev kulturministeren opfordret til at arbejde for at fremme frivillige foranstaltninger, der gør det muligt for privatpersoner at fremstille kopier til privat eller personlig brug. Baggrunden for opfordringen var betragtning nr. 52 i infoc-direktivets præambel, der opfordrer til fremme af frivillige foranstaltninger, der gør det muligt at fremstille kopier til privat og personlig brug. Kulturministeriet har derfor i sit arbejdsprogram for ophavsretten af 13. maj 2004 opfordret rettighedshaverne til at sikre, at den enkelte bruger lovligt kan fremstille fx en enkelt kopi til personlig brug, uanset anvendelsen af kopispæringer. Arbejdsprogrammet er distribueret til rettighedshaverne. Forbrugernes indlæg ved konferencen i foråret 2005 og de informationer, Kulturministeriet i øvrigt har fået, tyder imidlertid på, at rettighedshaverne ikke har fulgt denne opfordring. Formålet med reglerne om kopispæringer er at forhindre den ulovlige kopiering, men ikke at forhindre lovlig privatkopiering. Den manglende adgang til lovlig privatkopiering pga. kopispæringer vil indgå i overvejelserne ved fastlæggelsen af den danske holdning, når direktivet skal revideres.

Kulturministeriet har endvidere overvejet de anbefalinger, som arbejdsgruppen under Teknologirådet har fremsat til revisionen af ophavsretslovens §§ 75 c og 75 d. Da bestemmelserne udgør gennemførelsen af infoc-direktivets art. 6 i dansk ret, skal revisionen ske indenfor rammerne heraf. Det betyder, at §§ 75 c og 75 d også efter revisionen skal opfylde kravene i art. 6. Det følger af art. 6, at medlemsstaterne skal indføre en juridisk beskyttelse mod omgåelse m.v. af effektive tekniske foranstaltninger. Det er således ikke tilstrækkeligt at beskytte visse foranstaltninger, fx dem der opfylder kravene til en given standard. Formuleringen af ophavsretslovens §§ 75 c og 75 d kan derfor ikke bruges til at påvirke udviklingen i retning af en standardisering af tekniske foranstaltninger.

Teknologirådets anbefaling skal ses i lyset af infosoc-direktivets betragtning nr. 54, der opfordrer til at fremme de forskellige systemers kompatibilitet og interoperabilitet, herunder særligt på globalt plan. Det betyder, det er overladt til markedets aktører at arbejde for en global standardisering af tekniske foranstaltninger.

Det spørgsmål, som arbejdsgruppen under Teknologirådet har stillet, om der skal stilles visse krav til de tekniske foranstaltninger, som anvendes af offentlige informationsudbydere, kan ikke besvares ved en revision af ophavsretsloven. Kulturministeriet og Videnskabsministeriet har iværksat et samarbejde på området.

Den rapport, som Kommissionen skulle fremlægge i december 2004 om bl.a. reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger, er endnu ikke kommet. Det er således ikke på nuværende tidspunkt muligt med sikkerhed at sige noget om de europæiske erfaringer med reglerne om beskyttelse af tekniske foranstaltninger.

Kulturministeriet finder på den baggrund, at der ikke på nuværende tidspunkt er anledning til at ændre reglerne om tekniske foranstaltninger m.v. Det foreslås at ophæve revisionsbestemmelsen herom.

Kulturministeriet og Videnskabsministeriet vil vurdere om der er anledning til at arbejde for at ændre reglerne om tekniske foranstaltninger, når Kommissionens ventede rapport foreligger, dog senest til efteråret 2007. Der vil i den forbindelse særligt blive set nærmere på, om markedet har udviklet interoperable løsninger, eller om indhold i stigende grad bindes til bestemt udstyr, afspilningsapparater eller lignende til skade for brugerne af ophavsretlige værker. Der vil samtidig blive set nærmere på, hvorvidt brugerne stilles dårligere i forbindelse med online-køb af indhold med tekniske foranstaltninger, end de traditionelt har været i forbindelse med bl.a. køb af cd'ere i fysiske forretninger.

Der henvises til lovforslagets nr. 4.

3. Revision af blankbåndsortningen

3.1. Den gældende ordning

Efter ophavsretslovens § 2, stk. 1, har ophavsmanden en eneret til at råde over sit værk ved at fremstille eksemplarer af det.

I lovens kap. 2 er der imidlertid gjort visse indskrænkninger i eneretten. Efter § 12, stk. 1, er det således tilladt for en person at fremstille eller lade fremstille enkelte eksemplarer af et offentliggjort værk til sin private brug. Det betyder at eksemplarerne må benyttes af fremstilleren selv og af andre, som fremstilleren har personlige bånd til, fx familie og venner. Det følger af § 12, stk. 2, nr. 5, at adgangen til *digital* kopiering (fx kopiering af en musik-cd til en blank cd ved hjælp af en brænder) er noget mere begrænset, idet digital kopiering alene må ske til personlig brug for fremstilleren eller dennes husstand. Herved forstås, at de fremstillede eksemplarer ikke må spredes uden for husstandssfæren, ligesom der ikke må ske videresendelse til venner og bekendte via e-mail og lign. Desuden følger det af § 12, stk. 3,

at digital kopiering ikke må ske på grundlag af lånte eller lejede eksemplarer. Efter § 11, stk. 3, må kopiering til privat og personlig brug kun ske på grundlag af et lovligt forlæg.

For at kompensere for lovlig privatkopiering blev der pr. 1. januar 1993 indført en vederlagsordning til rettighedshaverne i form af et blankbåndsvederlag. Sigtet med ordningen var og er at give rettighedshaverne en kompensation for den lovlige kopiering, der finder sted fra radio og tv samt fra fysiske medier, hovedsageligt cd'er og dvd'er.

Ordningen indebærer, at den, der erhvervsmæssigt fremstiller eller indfører lyd- eller videobånd eller andre indretninger, hvorpå lyd eller billeder kan optages, skal betale et vederlag til rettighedshaverne. På nuværende tidspunkt er 8.000-9.000 virksomheder omfattet af ordningen. Virksomhederne skal foretage tilmeldinger, afmeldinger og løbende indberetninger til Copy-Dan Båndkopi, som administrerer ordningen. Reglerne fremgår af ophavsretslovens §§ 39-46 og af bekendtgørelse nr. 1010 af 9. december 2003 om vederlagsordningen for uindspillede bånd m.v. i henhold til ophavsretsloven.

Vederlagsordningen omfatter lyd- og videobånd m.v., som kan anvendes til kopiering til privat/personlig brug, og gælder kun for værker, som er udsendt i radio eller fjernsyn, eller som er udgivet på fonogram, film, videogram eller lign. Ordningen omfatter både blanke analoge optagemedier som kassettebånd og videobånd og blanke digitale optagemedier som cd'er, dvd'er, digitale hukommelseskort m.v. Ordningen omfatter ikke indbyggede lagringsmedier (hardware).

Vederlaget er udtømmende fastsat i loven. Der gælder minuttakster - én for lydmedier og en anden for billedmedier - på det analoge område, mens der er fastsat enhedssatser for digitale medier. De digitale enhedssatser blev gennemført ved lovændringen i 2003, hvorved satsen for digitale lydmedier blev mere end halveret. I 2006 er satserne 1,88 kr. for digitale lydmedier (cd-r, cd-rw, minidisc m.v.), 10,07 kr. for digitale billedmedier (dvd-r, dvd-rw m.v.) og 4,28 kr. for digitale hukommelseskort. Både de analoge minuttakster og de digitale enhedssatser undergives en årlig regulering i henhold til lov om en satsreguleringsprocent.

Blankbåndsordningen har i perioden 1993-2004 indbragt Copy-Dan Båndkopi følgende beløb årligt:

1993: 8,4 mio. kr.
1994: 54,7 mio. kr.
1995: 59,7 mio. kr.
1996: 76,0 mio. kr.
1997: 64,3 mio. kr.
1998: 67,1 mio. kr.
1999: 43,5 mio. kr.
2000: 39,9 mio. kr.
2001: 37,8 mio. kr.
2002: 59,0 mio. kr.

2003: 51,2 mio. kr.

2004: 54,0 mio. kr.

I 2005 forventer Copy-Dan, at resultatet bliver ca. 45 mio. kr.

3.2. Baggrunden for denne revision af blankbåndsordningen

Ved den seneste revision af blankbåndsordningen i december 2003 blev der under hensyn til udviklingen på området fastsat en to-årig revisionsklausul, således at Folketinget i folketingssamlingen 2005-06 skal vurdere ordningen på ny.

Efter bemærkningerne til 2003-loven skal revisionen af ordningen navnlig omhandle tre spørgsmål:

- 1) betydningen af anvendelsen af kopispæringer
- 2) evt. vederlag på indbyggede lagringsmedier
- 3) evt. regulering af vederlaget på dvd'er.

3.2.1. Betydningen af anvendelsen af kopispæringer for blankbåndsvederlaget

Infosoc-direktivet indeholder en forpligtelse for medlemslandene til at sikre, at der ydes rettighedshaverne en rimelig kompensation for den kopiering, der sker til privat eller personlig brug. Det følger dog af direktivets art. 5, stk. 2, litra b, og betragtning nr. 35, at der ved fastsættelsen af den rimelige kompensation skal tages hensyn til, i hvor stor udstrækning der anvendes kopispæringer.

På Kulturministeriets konference den 23. marts 2005 diskuteredes erfaringerne med den faktiske anvendelse af kopispæringer og den juridiske beskyttelse mod omgåelse i relation til blankbåndsordningen.

Brancheorganisationen ForbrugerElektronik (BFE) anførte, at der findes egnede kopikontrolsystemer, men at visse rettighedshaverkredse vælger ikke at benytte dem. Når kopispæringer anvendes, sker der desuden ikke en systemiseret opfølgning i forhold til ulovlige omgørelser.

Rettighedshaverne (Copy-Dan) bestred – med henvisning til oplysninger fra Phonofile Danmark og IFPI Danmark – at der findes egnede kopikontrolsystemer i forhold til musik-cd'er. Phonofile Danmark opsummerede således sine erfaringer med kopispæringer på den måde, at de nemt kan omgås og dermed ikke yder effektiv beskyttelse. I forlængelse heraf oplyste IFPI Danmark, at kopispæringer ikke anvendes i særlig stort omfang i forhold til musik-cd'er. 74 % af pladeselskaberne har således aldrig brugt kopispæringer, mens kun 3 % af selskaberne altid bruger kopispæringer. Efter konferencen har IFPI Danmark oplyst, at deres medlemmers samlede brug af kopispæringer på fysiske produkter er under 15 %. På filmsiden er situationen derimod en anden. Her har man altid anvendt kopispæringer; først i forhold til vhs-mediet i 80'erne og 90'erne og nu også i forhold til dvd-mediet. Film, som udsendes i fjernsynet, er dog ikke (og har aldrig været) spærret for kopiering.

3.2.2. Indbyggede lagringsmedier

I forbindelse med revisionen i 2003 ønskede rettighedshaverne, at der blev indført vederlag for indbyggede lagringsmedier. Det drejer sig fx om mp3-afspillere og digitale dvd-optagere, som indeholder en fast indbygget lagringsenhed (harddisk), hvorpå lyd og billeder kan optages. Når der kopieres på sådanne faste medier, overflødiggøres anvendelsen af de løse optagemedier. Rettighedshaverne frygtede derfor en underminering af blankbåndsordningen, hvis ikke der indførtes vederlag på indbyggede lagringsmedier. Da sådanne medier imidlertid ikke var særlig udbredt i 2003, blev det besluttet i stedet at følge udviklingen m.h.p. at vurdere, om der er sket en sådan forøgelse af salget af indbyggede lagringsmedier på bekostning af løse medier såsom cd-skiver, at der er grundlag for at indføre vederlag for de indbyggede lagringsmedier.

Der findes ingen samlede opgørelser over salget af indbyggede lagringsmedier i Danmark. BFE, der repræsenterer en væsentlig del af forhandlerne på markedet, har i sine årsrapporter oplyst, at salget af mp3-afspillere til private har udviklet sig fra 10.000 stk. i 2002 til 85.000 stk. i 2003 og til 250.000 stk. i 2004. I 2005 forventer BFE, at der vil blive solgt ca. 750.000 mp3-afspillere til private. For så vidt angår digitale dvd-optagere med indbygget harddisk har BFE oplyst, at man i 2004 solgte ca. 2.000 stk. mod ingen i 2002 og 2003. I 2005 skønner BFE, at salget kommer til at ligge på ca. 70.000 stk.

Copy-Dans regnskabstal viser udviklingen i salget af de løse optagemedier i Danmark. Tendensen for de løse analoge medier (video- og kassettebånd) er faldende. Det samme gælder for mini-discs og cd'er. Derimod stiger salget af dvd'er og hukommelseskort. Det samlede provenu i ordningen faldt fra 59,0 mio. kr. i 2002 til 51,2 mio. kr. i 2003 og 54,0 mio. kr. i 2004. I 2005 forventer Copy-Dan et fald til 45,0 mio. kr.

Rettighedshaverne har i 2005 fået lavet en række Gallupundersøgelser til belysning af udbredelsen af indbyggede lagringsmedier, herunder i forhold til udbredelsen af løse optagemedier. Ifølge undersøgelserne har 21 % af den danske befolkning nu en mp3-afspiller. Heriblandt køber 17 % musik til afspilleren, mens 42 % kopierer fra musik-cd'er i henhold til ophavsretsloven. 9 % har hverken købt eller kopieret musik til mp3-afspilleren. For så vidt angår forholdet til de løse medier, oplyser 38 %, at de kopierer mindre på cd'er, mini-discs og kassettebånd, efter de har fået en mp3-afspiller. På billedsiden viser undersøgelserne, at 16 % af de danske husstande nu har en digital dvd-optager med indbygget harddisk, og at der blandt den resterende del af husstandene er 36 %, som overvejer at anskaffe en sådan optager i år eller i løbet af næste år.

3.2.3. Dvd-vederlaget

I forbindelse med revisionen i 2003 pegede forbrugerelektronikbranchen på, at vederlaget på blanke dvd'er ville komme til at stå i misforhold til detailprisen; vederlaget ville således komme til at udgøre en alt for stor del af den pris, som forbrugerne i sidste led betaler. Det blev derfor besluttet, at det i forbindelse med nærværende revision skal belyses, om udviklingen i detailprisen har medført et behov for nedsættelse af dvd-vederlaget.

BFE har anført, at engrosprisen for en dvd-skive nu er faldet til 2,50 kr. Dvd-vederlaget på 10,07 kr. indebærer således, at prisen forøges med næsten 400 % til ca. 12,50 kr. Hertil kommer moms og forhandleravance, således at forbrugerprisen ender på ca. 20 kr. Det danske dvd-vederlag er godt 600 % højere end det tyske og knapt 300 % højere end det svenske. Storbritannien og Norge har slet ingen vederlag. Hermed opstår en konkurrencemæssig forvridning, og den danske handel flyttes over grænserne enten via traditionel grænsehandel eller via internettet. It- og forbrugerelektronikbranchen ønsker dvd-vederlaget helt fjernet, alternativt nedsat til 1-2 kr. I så fald vil dvd'er blive et konkurrenceprodukt, hvormed også forhandleravancen vil blive mindsket til fordel for forbrugerne.

Spørgsmålet om en evt. nedsættelse af dvd-vederlaget er også blevet behandlet af Skatteministeriet. Af Skatteministeriets rapporter om grænsehandel fra 2004 og 2005 fremgår det, at en nedsættelse af dvd-vederlaget fra de nuværende 10,07 kr. til 3 kr. vil være provenuneutral for rettighedshaverne. Det skyldes, at det samlede danske salg af dvd'er vil stige, dels pga. øget forbrug, dels fordi en del af de dvd'er, der tidligere blev handlet over grænsen, i stedet vil blive handlet i Danmark. Skatteministeriets beregninger forudsætter, at nedsættelsen slår fuldt igennem i detailpriserne.

Copy-Dan Båndkopi har bestridt BFE's oplysninger samt de anvendte beregningsmetoder og konklusionerne i Skatteministeriets rapporter. De har anført, at detailprisen på en dvd-skive nærmere er 30 end 20 kr. pga. forhandlernes høje avancer. De har desuden anført, at en nedsættelse af dvd-vederlaget ikke vil have nogen særlig effekt på grænsehandlen, idet avance- og momsforskellene er så store, at forbrugerne stadig vil kunne spare mange penge ved at købe deres dvd'er i fx Tyskland. I øvrigt tror rettighedshaverne ikke, en evt. vederlagsnedsættelse vil komme forbrugerne fuldt ud til gode; forhandlerne vil derimod benytte lejligheden til at forøge deres avancer. Rettighedshaverne har desuden kritiseret Skatteministeriets forudsætning om, at forbruget af blanke dvd'er vil stige ved en sænkning af vederlaget. Rettighedshaverne mener, at de uanset vederlagsniveauet vil tabe på en sådan stigning, fordi den alt andet lige også medfører øget kopiering.

3.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

3.3.1. Betydningen af anvendelsen af kopispæringer for blankbåndsvederlaget

På baggrund af diskussionen på forårets konference er det Kulturministeriets indtryk, at kopispæringer ikke anvendes i større omfang i forhold til musik-cd'er i dag. Værker, som udsendes i fjernsynet, har aldrig været spærret for kopiering. Derimod anvender rettighedshaverne kopispæringer i forhold til alle udgivelser af dvd-film.

I forbindelse med en ændring af ophavsretsloven i december 2002 indførtes som noget nyt et forbud mod omgåelse af kopispæringer. Da der var tale om et helt nyt forbud, blev blankbåndsortningen ikke umiddelbart indskrænket under hensyn hertil. Det samme gjorde sig gældende ved revisionen i 2003.

Kommissionen foretog i 2004 en undersøgelse af de forskellige blankbåndsortninger i EU. Undersøgelsen afdækkede store forskelle medlemslandene imellem, hvorfor Kommissionen har sat en rekommandation på området på sit arbejdsprogram for 2006. Rekommandationen vil bl.a. omfatte

fortolkningsbidrag til infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b, og betragtning nr. 35 om forholdet mellem kompensation for privatkopiering og anvendelsen af kopispæringer. Kulturministeriet finder det rigtigst at afvente Kommissionens rekommandation samt den rapport, som Kommissionen skal fremlægge om infosoc-direktivets anvendelse, før det besluttes, om – og i givet fald hvorledes – den juridiske beskyttelse af kopispæringer skal påvirke blankbåndsordningen. Det betyder, at blankbåndsordningen ikke på nuværende tidspunkt ændres under hensyn til den juridiske beskyttelse af kopispæringer, men at en sådan ændring, der kan få betydning for størrelsen af vederlaget, vil kunne komme på tale senere.

3.3.2. Indbyggede lagringsmedier

Det må konstateres, at der er sket en stigning i salget af indbyggede lagringsmedier. Det er dog ikke på baggrund af de foreliggende oplysninger muligt med sikkerhed at fastslå størrelsen heraf. Samtidig er salget af løse analoge optagemedier mindsket. Det samme gælder for blanke cd'er, mens salget af blanke dvd'er er steget. Stigningen i salget af indbyggede lagringsmedier kan således være sket på bekostning af visse af de løse optagemedier, men de tilgængelige tal siger ikke noget entydigt herom.

Kulturministeriet har på den baggrund – og i lyset af tilkendegivelserne i lovbemærkningerne fra 2003 – overvejet at indføre vederlag for indbyggede lagringsmedier, der er særligt dedikerede til at kopiere og lagre ophavsretligt beskyttet materiale. Sådanne vederlag findes i en række europæiske lande som fx Sverige og Tyskland, mens fx Holland ikke har vederlag på indbyggede lagringsmedier.

Den teknologiske udvikling er i dag på et stade, hvor det i et vist omfang vil være muligt at afgrænse de indbyggede lagringsmedier, der er særligt dedikeret til at kopiere og lagre ophavsretligt beskyttet materiale. Fx er mp3-afspilleren designet til at lagre musik-filer, og den digitale dvd-optager med indbygget harddisk er udviklet til at kopiere og lagre film og andet materiale, der udsendes i tv. Der vil imidlertid formentlig ikke gå ret lang tid, før de særligt dedikerede lagringsmedier udvikles, således at de også kan benyttes mere alment som egentligt it-udstyr. Når det sker, vil det ikke længere være muligt at foretage en skarp afgrænsning af de medier, der er særligt dedikeret til kopiering af ophavsretligt beskyttet materiale, i forhold til almene lagringsmedier.

Hvis en ordning med vederlag på indbyggede lagringsmedier skal kunne fungere på længere sigt vil den således generelt skulle omfatte harddisks, herunder almindelige pc'er. Indførelse af vederlag på pc'er er imidlertid uforeneligt med regeringens it-politik. Der er på den baggrund ikke grundlag for at indføre vederlag på indbyggede lagringsmedier.

3.3.3. Dvd-vederlaget

Kulturministeriet finder, at vederlaget på blanke dvd'er nu står i misforhold til detailprisen. Vederlaget på 10,07 kr. for en almindelig blank dvd udgør en tredjedel til halvdelen af detailprisen på 20-30 kr. Det høje vederlag er også medvirkende til en ikke uvæsentlig grænse- og internethandel fra bl.a. Tyskland. Der er derfor behov for en justering af dvd-vederlaget i nedadgående retning.

På den baggrund foreslås det, at bestemmelsen i ophavsretslovens § 40, stk. 2, ændres, således at vederlagssatsen for digitale billedmedier (dvd-r, dvd-rw m.v.) nedsættes til 3 kr. Den foreslåede ændring indebærer, at dvd-vederlaget nedsættes med ca. 7 kr. pr. stk.

En sådan nedsættelse forventes ifølge Skatteministeriets beregninger at være provenuneutral for rettighedshaverne. Da rettighedshaverne imidlertid har rejst tvivl om Skatteministeriets beregninger, nedsættes en følgegruppe bestående af repræsentanter for rettighedshaverne i form af Copy-Dan, repræsentanter for forbrugerelektronikbranchen i form af BFE, Itek, Dansk Handel og Service og It-brancheforeningen samt Skatteministeriet og Kulturministeriet, der skal følge udviklingen på området. Følgegruppen opgør efter en periode udviklingen i dvd-provenuet i forhold til dvd-provenuet i 2005, der forventes at blive ca. 17 mio. kr. Såfremt der mod forventning er sket et fald, er Kulturministeriet indstillet på at yde kompensation til rettighedshaverne, uanset om faldet skyldes selve vederlagsnedsættelsen eller fx skyldes, at der sælges færre dvd'er, fordi der i stedet kopieres på digitale dvd-optagere med indbygget harddisk.

Der henvises til lovforslagets nr. 1.

Salget af blanke dvd'er med det nuværende vederlag risikerer at falde drastisk, når den nye vederlagssats offentliggøres i lovforslaget. Kulturministeriet finder derfor, at ændringen bør træde i kraft hurtigst muligt. Der er således i lovforslagets § 2 stillet forslag om, at de ændrede regler træder i kraft allerede dagen efter ændringslovens bekendtgørelse i Lovtidende.

3.4. Vederlag til fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender

3.4.1. Gældende ret

Efter ophavsretslovens § 67, stk. 1, 1. pkt., må billedoptagelser ikke eftergøres uden fremstillernes samtykke. Efter ophavsretslovens § 69, stk. 1, 2. pkt., må en radio- eller fjernsynsudsendelse ikke affotograferes eller optages på en indretning, der kan gengive den, uden radio- og fjernsynsforetagendets samtykke. I både § 67, stk. 2, og § 69, stk. 3, er der dog henvist til privatkopieringsreglen i § 12, således at der frit kan foretages privatkopiering af film og udsendelser i radio og fjernsyn. Der er imidlertid ikke henvist til blankbåndsordningen, jf. §§ 39-46, i nogen af bestemmelserne. Det betyder, at fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender ikke umiddelbart er berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsordningen indbringer. Dog får de nævnte rettighedshavergrupper del i blankbåndsmidlerne via deres erhvervede rettigheder. Eksempelvis tilfalder en del af blankbåndsmidlerne DR, fordi DR har aftaler med ophavsmænd, udøvende kunstnere og lydproducenter om, at deres ret til blankbåndsmidler er overdraget til DR.

3.4.2. Baggrunden for forslaget

I forbindelse med ophavsretskonferencen i foråret 2005 anførte UBOD (Union of Broadcasting Organizations in Denmark), at denne retstilstand ikke er i overensstemmelse med infosoc-direktivet. UBOD's begrundelse er, at det følger af direktivets art. 5, stk. 2, litra b, sammenholdt med art. 2, litra d og e, at fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender – på linje med andre

grupper af rettighedshavere – skal have en rimelig kompensation, såfremt privatkopiering tillades i forhold til deres frembringelser. UBOD anmodede Kulturministeriet om at bringe retstilstanden på området i overensstemmelse med infococ-direktivet.

3.4.3. Kulturministeriets overvejelser og forslag

Kulturministeriet har overvejet UBOD's forslag.

I infococ-direktivets art. 2, litra a-e, er der fastslået en pligt for medlemsstaterne til at indføre en eneret til eksemplarfremstilling for ophavsmænd, udøvende kunstnere, fremstillere af lydoptagelser, fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender for så vidt angår optagelser af deres udsendelser. Det følger dog af art. 5, stk. 2, litra b, at medlemsstaterne kan indføre indskrænkninger i denne eksemplarfremstillingsret med hensyn til privatkopiering, forudsat at rettighedshaverne, dvs. alle de nævnte grupper, modtager en rimelig kompensation.

Kulturministeriet finder på den baggrund, at det er bedst stemmende med infococ-direktivets art. 5, stk. 2, litra b, sammenholdt med art. 2, litra d og e, hvis fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender er umiddelbart berettigede til en rimelig kompensation på linje med andre grupper af rettighedshavere, såfremt privatkopiering tillades i forhold til deres frembringelser. Da ophavsretsloven tillader privatkopiering i forhold til film og udsendelser i radio og fjernsyn, skal fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender også have en umiddelbar ret til andel i de midler, som blankbåndsordningen indbringer.

På den baggrund foreslås en præcisering ved at indføje en henvisning til §§ 39-46 om blankbåndsordningen i § 67, stk. 2, om fremstillere af billedoptagelser og i § 69, stk. 3, om radio- og fjernsynsforetagender.

Forslaget indebærer, at fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender umiddelbart bliver berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsordningen indbringer. De nævnte rettighedshavergrupper har også hidtil fået del i blankbåndsmidlerne, men kun via deres erhvervede rettigheder. Det er ikke hensigten, at lovændringen skal indebære en beløbsmæssig ændret fordeling af blankbåndsmidlerne mellem de forskellige rettighedshavergrupper.

Der henvises til lovforslagets nr. 2 og 3.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget medfører positive økonomiske konsekvenser for staten. Skatteministeriet har beregnet, at en nedsættelse af dvd-vederlaget til 3 kr. vil medføre øgede momsindtægter til staten på 1,1 mio. kr. Det skyldes, at en nedsættelse af verderlagssatserne vil reducere grænsehandlen.

Såfremt det gennemsnitlige årlige dvd-provenu bliver mindre end 2005-provenuet, vil rettighedshaverne blive kompenseret herfor.

Lovforslaget medfører ikke negative eller positive økonomiske konsekvenser for amtskommunerne eller kommunerne.

Lovforslaget medfører heller ikke negative eller positive administrative konsekvenser for staten, amtskommunerne eller kommunerne.

F.s.v. angår økonomiske konsekvenser for erhvervslivet har forslaget om en nedsættelse af dvd-vederlaget ifølge Skatteministeriets beregninger positive økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der handler med blanke dvd'er, idet forbruget vil stige og grænsehandelen vil mindske til fordel for en større omsætning i Danmark. For rettighedshaverne vil forslaget være provenuneutralt.

Lovforslaget medfører ikke negative eller positive administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

5. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets nr. 1 om en reduktion af dvd-vederlaget samt lovforslagets nr. 2 og 3 om billedproducenters og radiofoniers ret til blankbåndsvederlag ligger inden for rammerne af infosoc-direktivet.

6. Høring

[.....]

7. Lovovervågning

Lovforslaget omfattes af regeringens lovovervågningsprogram. Lovovervågningen vil fokusere på, om nedsættelsen af dvd-vederlaget er slået igennem i detailprisen, og om grænsehandlen dermed er mindsket. Kulturministeriet vil to år efter lovens ikrafttræden udarbejde en redegørelse til Folketinget herom. Rapporten vil blive udarbejdet på grundlag af en høring blandt de berørte parter.

8. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Øgede momsindtægter for staten på 1,1 mio. kr.	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om reduktion af dvd-vederlaget har positive økonomiske konsekvenser for de virksomheder, der handler med blanke dvd'er og for rettighedshaverne.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget om reduktion af dvd-vederlaget og forslaget om at gøre fremstillere af billedoptagelser samt radio- og fjernsynsforetagender umiddelbart berettigede til at få del i de midler, som blankbåndsordningen indbringer, ligger inden for rammerne af infosoc-direktivet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 40)

Forslaget indebærer en ændring af § 40 i den gældende ophavsretslov. Formålet er at reducere blankbåndsvederlaget for digitale billedmedier (dvd'er, digitale videobånd m.v.).

Vederlagssatserne for analoge optagemedier er fastsat i ophavsretslovens § 40, stk. 1, mens satserne for digitale optagemedier fremgår af lovens § 40, stk. 2. Ifølge § 40, stk. 3, reguleres alle satser årligt med satsreguleringsprocenten.

Til stk. 1

Forslaget er af redaktionel karakter. De gældende satser for analoge lyd- og videobånd på henholdsvis 0,0603 kr. og 0,0893 kr. pr. minut spilletid videreføres således uændret. Nedsættelsen af vederlaget for digitale billedmedier i § 40, stk. 2, i 2006 nødvendiggør en ændring af starttidspunktet for

satsreguleringen efter § 40, stk. 3. Da stk. 3 imidlertid henviser til både stk. 1 og 2, er det også nødvendigt at tilpasse årstallet og satserne i stk. 1.

Til stk. 2

Forslaget indebærer en ændring, således at vederlaget for digitale billedmedier nedsættes fra 10,07 kr. til 3 kr. pr. stk. Satserne for de øvrige digitale optagemedier – 1,88 kr. for lydmedier og 4,28 kr. for hukommelseskort – videreføres uændret.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til ændringen henvises til pkt. 3.2. samt 3.3.1. og 3.3.3. i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 3

Forslaget er af redaktionel karakter. Nedsættelsen af vederlaget for digitale billedmedier i § 40, stk. 2, i 2006 nødvendiggør, at starttidspunktet for satsreguleringen efter § 40, stk. 3, ændres til 2007.

Til nr. 2 (§ 67, stk. 2)

Forslaget indebærer en ændring af § 67, stk. 2. Formålet er at gøre fremstillere af billedoptagelser umiddelbart berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsordningen indbringer, i overensstemmelse med infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b, jf. art. 2, litra d.

I infosoc-direktivets art. 2, litra d, er der fastslået en pligt for medlemsstaterne til at indføre en eneret til eksemplarframstilling for fremstillere af billedoptagelser. Det følger dog af art. 5, stk. 2, litra b, at medlemsstaterne kan indføre indskrænkninger i denne eksemplarframstillingsret med hensyn til privatkopiering, forudsat at rettighedshaverne modtager en rimelig kompensation.

Forslaget indebærer, at fremstillere af billedoptagelser umiddelbart bliver berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsordningen indbringer. Denne gruppe af rettighedshavere har også hidtil fået del i blankbåndsmidlerne, men kun via deres erhvervede rettigheder. Det er ikke hensigten, at lovændringen skal medføre en ændret beløbsmæssig fordeling af blankbåndsmidlerne mellem de forskellige rettighedshavergrupper.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til ændringen henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2. og 3.4.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 69, stk. 3)

Forslaget indebærer en ændring af § 69, stk. 3. Formålet er at gøre radio- og fjernsynsforetagender umiddelbart berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsordningen indbringer, i overensstemmelse med infosoc-direktivets art. 5, stk. 2, litra b, jf. art. 2, litra e.

I infosoc-direktivets art. 2, litra e, er der fastslået en pligt for medlemsstaterne til at indføre en eneret til eksemplarframstilling for radio- og fjernsynsforetagender for så vidt angår optagelser af deres

udsendelser. Det følger dog af art. 5, stk. 2, litra b, at medlemsstaterne kan indføre indskrænkninger i denne eksemplarfremsættelsesret med hensyn til privatkopiering, forudsat at rettighedshaverne modtager en rimelig kompensation.

Forslaget indebærer, at radio- og fjernsynsforetagender umiddelbart bliver berettiget til at få del i de midler, som blankbåndsortningen indbringer. Denne gruppe af rettighedshavere har også hidtil fået del i blankbåndsmidlerne, men kun via deres erhvervede rettigheder. Det er ikke hensigten, at lovændringen skal medføre en ændret beløbsmæssig fordeling af blankbåndsmidlerne mellem de forskellige rettighedshavergrupper.

Om baggrunden for og Kulturministeriets overvejelser i forhold til ændringen henvises i øvrigt til pkt. 3.4.2. og 3.4.3. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 89, stk. 3)

Forslaget indebærer en ophævelse af revisionsklausulen i § 89, stk. 3. Klausulen, der både vedrører reglerne om tekniske foranstaltninger og blankbåndsortningen, har udtømt sin funktion i og med dette forslags fremsættelse.

Revisionen indebærer ingen ændringer af reglerne om tekniske foranstaltninger. Blankbåndsortningen ændres derimod således, at vederlaget på blanke dvd'er nedsættes til 3 kr. pr. stk.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2 og 3 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Ved en omlægning af tarifstrukturen i båndvederlagsordningen må det forventes, at salget af blanke dvd'er m.v. vil blive påvirket. Det har derfor været et udtrykt ønske fra såvel rettighedshaverne som branchen, at de nye regler træder i kraft hurtigst muligt, således at salget af blanke dvd'er hurtigst muligt finder et naturligt leje.

På den baggrund foreslås det, at ændringsloven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Til § 3

Da dette lovforslag kan siges at have konsekvenser på områder, der er dækket af hjemmestyreordningerne på Færøerne og i Grønland, bør en ikrafttræden på Færøerne og i Grønland først ske efter forhandlinger med de færøske og grønlandske hjemmestyremyndigheder.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 40. Vederlaget udgør for 2003 pr. minut spilletid for analoge lydbånd 0,0563 kr. og for analoge videobånd 0,0784 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vederlaget udgør for 2003 for digitale lydmedier 1,75 kr. pr. stk., for digitale billedmedier 9,41 kr. pr. stk. og for digitale hukommelseskort 4 kr. pr. stk.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De i stk. 1 og 2 nævnte vederlag reguleres fra 2004 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.</p>	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om ophavsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 6. juli 2005, foretages følgende ændringer:</p> <p>1. § 40 affattes således:</p> <p>”§ 40. Vederlaget udgør for 2006 pr. minut spilletid for analoge lydbånd 0,0603 kr. og for analoge videobånd 0,0839 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Vederlaget udgør for 2006 for digitale lydmedier 1,88 kr. pr. stk., for digitale billedmedier 3 kr. pr. stk. og for digitale hukommelseskort 4,28 kr. pr. stk.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De i stk. 1 og 2 nævnte vederlag reguleres fra 2007 årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Fremstillere af billedoptagelser</i></p> <p>§ 67. Billedoptagelser må ikke uden fremstillernes samtykke eftergøres eller gøres tilgængelige for almenheden, før 50 år er forløbet efter udgangen af det år, da optagelsen fandt sted. Hvis en billedoptagelse udgives eller offentliggøres inden for dette tidsrum, varer beskyttelsen dog, indtil 50 år er forløbet efter udgangen af det år, hvor den første udgivelse eller offentliggørelse fandt sted, alt efter hvilket tidspunkt der er det første.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i § 2, stk. 2-4, § 11, stk. 2 og 3, § 11 a, § 12, stk. 1, stk. 2, nr. 5, stk. 3, stk. 4, nr. 2, og stk. 5, 1. pkt., §§ 13, 15, 16 og 16 a, § 17, stk. 1 og 4, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1 og 2, og §§ 22, 25, 27, 28, 30 a, 31, 32, 34, 47 og 49-52 finder tilsvarende anvendelse på billedoptagelser.</p>	<p>2. I § 67, <i>stk. 2</i>, ændres ”34, 47” til: ”34, 39-47”.</p>

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 1 må billedoptagelser, som udsendes trådløst i fjernsyn, videreudsendes over kabelanlæg og videreudsendes til almenheden ved hjælp af radioanlæg, når dette sker uden ændringer og samtidig med, at udsendelsen finder sted.

Radio- og fjernsynsforetagender

§ 69. En radio- eller fjernsynsudsendelse må ikke uden radio- eller fjernsynsforetagendets samtykke udsendes af andre eller på anden måde fremføres offentligt. Udsendelsen må heller ikke uden samtykke affotograferes eller optages på bånd, film eller anden indretning, der kan gengive den.

Stk. 2. Er en udsendelse affotograferet eller optaget som anført i stk. 1, må den ikke uden foretagendets samtykke eftergøres eller gøres tilgængelig for almenheden før 50 år er forløbet efter udgangen af det år, da udsendelsen fandt sted.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 2, stk. 2-4, § 11, stk. 2 og 3, § 11 a, § 12, stk. 1, stk. 2, nr. 5, stk. 3, stk. 4, nr. 2, og stk. 5., 1. pkt., §§ 15-16 a, § 17, stk. 1 og 2, § 19, stk. 1 og 2, §§ 21, 22 og 25, § 27, stk. 1 og 3, og §§ 28 og 31-33 finder tilsvarende anvendelse på radio- og fjernsynsudsendelser.

§ 89. Loven træder i kraft den 1. juli 1995.

Stk. 2. Samtidig ophæves

- 1) lov om ophavsretten til litterære og kunstneriske værker, jf. lovbekendtgørelse nr. 1170 af 21. december 1994, og
- 2) lov om retten til fotografiske billeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 715 af 8. september 1993.

Stk. 3. Forslag til revision af §§ 39-46, 75 c og 75 d fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2005-06.

3. I § 69, stk. 3, ændres ”§§ 28 og 31-33” til: ”§§ 28, 31-33 og 39-46”.

4. § 89, stk. 3, ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne eller Grønland, men kan ved kgl. anordning sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.